

■ Képeslap színesben ■ Színvariációk számítógéppel ■ Centenárium kiállítás

Mérlegen az Aba-Novák Alapítvány egy éve

Tegnap délelőtt a Virág cukrászda zöld szalonjában tartotta ez évi utolsó ülését a szegedi Aba-Novák Alapítvány kuratóriuma dr. Berekné dr. Petri Ildikó elnökletével. A tagok számbavették egy év munkáját. Mint ismeretes, a nyárra a kuratórium megjelentette az Aba-Novák freskó részleteit bemutató fekete-fehér leporellt. Mostanra elkészült a művész színvázlata nyomán az a színes képeslap, amelyet néhány nap múlva árulni fognak a Sík Sándor Könyvesboltban, a Móra Ferenc Múzeum kiállítóhelyiségeiben, a Somogyi-könyvtárban, a Virág cukrászdában és a Sajtóház portáján. Ez a képeslap – nem véletlenül készült el mostanra – pompás karácsonyi üdvözlöt lehet, ugyanakkor hozzájárulás a majdani nagyszabású feltárási és restaurálási munkákhoz. *Kopasz Márta* az alapítvány részére készített linómetszete díszíti azt a merített papíron

Kopasz Márta metszete

megvalósult *adományozói emléklapot*, amellyel a kuratórium megköszöni a támogatók segítségét. Mint a szegediek tapasztalhatták, a Hősök kapujánál egy vitrinben látható a festő vázlatának fotokópiája és némi ismertető szöveg. Terveik között szerepel, hogy az amerikai magyar kolóniáknak bemutatják Aba-Novák művét, és támogatást kérnek a helyreállításához.

Szó esett a művész leányának, *Aba-Novák Juditnak* főajánlásáról, a budapesti Aba-Novák villa értékesítéséről is. Egy ilyen, lakott épület eladása nem kis gondot okoz családtagnak, kuratóriumnak egyaránt. Pedig ennek értéke teremtené meg a helyreállítás alapját.

Báthly Gábor önkormányzati képviselő, a kuratórium titkára, a JATE Műszaki Osztályának vezetője elmondta, hogy a Hősök kapujának épületfelújítása jó néhány jogi, felújítási, tervezési kérdést vet fel. Egyértelművé vált, hogy az épület ugyan a JATE kezelésében van, de a külső tartozékok – szobrok, zászlótartók, márványtáblák, feliratok, világítási tárgyak – a városgazdálkodás kezelésébe tartoznak. Nem eldöntött, de az előzetes információk alapján szinte bizonyos, hogy az ország öt nagy egyeteme a jövő évi költ-

ségvetési tervzetben az idei keretnek mindössze kétharmadát kapja épületfelújításokra. Ez azt jelenti, hogy a JATE az idei 94 milliós kerete helyett jövőre maximum 60 millióval gazdálkodhat. S hogy ezt miként osztja fel az egyetemi tanács, az a jövő zenéje. Mindenesetre az egyetem folyamatosan tárgyal a tervezőkkel az Aradi vértanúk terének egész déli térfalát érintően, elkészítették az épületek homlokzatainak egységes rajzát, mely alapján megszülethetnek a számítógépes színvariációk a majdani felújításhoz.

A jövő év március 15-én lesz száz esztendeje, hogy Aba-Novák Vilmos megszületett. Az évfordulóhoz kapcsolódva, a Magyar Nemzeti Galéria támogatásával, a szegedi Móra Ferenc Múzeumban nagyszabású centenárium kiállítás nyílik, s remélhetőleg egy hosszú távra érvényre katalógus is megszületik, ha akadnak az ügynek támogatói. A centenárium kiállítás bizonyára felhívja a figyelmet és segíti a szegedi Hősök kapuja freskóinak megismertetését, és lendületet adnak a rekonstrukciós munkálatoknak.

T. L.

Koltainak bejött

Jó kis hely a koszos körúton a Hunnia mozi, tulajdonképpen egy virsli, amit Zrínyinek hívtak a múlt rendszerben, mint a katonai akadémiát. Mióta nevet – s nyilván céget – változtatott, különféle filmalkotók itt szoktak közvetlenebb kontaktust teremteni közönségükkel – sajtótájékoztatón persze. Tegnap Koltai Róbert, a Sose halunk meg rendezője és – egyik – főszereplője mesélte el az új magyar film amerikai fogadtatását.

Valamikor januárban azt írtuk Koltai filmjéről, hogy erős közepes mozi, s bár a New York Times most azt állítja, hogy a „magyarok beleszerettek” ebbe a filmbe, nem változott randa véleményünk. Persze a sikernek örülünk, pláne az Oscar-díjra jelöltségnek, s csak törhetjük a fejünket, milyen cseles a kultúra, mi lehet az, ami Amerikában ennyire átvitt, idehaza nálunk meg esetleg benne se volt ebben a filmben?... Az HBO megvette a Sose halunk meg vetítési jogát, néhány

alkalomra, s viszonylag jó a videotékák forgalma is. Négy száz Koltai-kazettát rendeltek, összehasonlításképp: a Több mint testőrből ezret vittek a tékák az idén. Az MTV-nek és a Duna TV-nek az idén nem adják el a műsorra tűzés jogát.

Egy új tévés sorozatot, a Patikát készíti most Koltai Róbert. A széria első három darabja – a Magic Media és a Transatlantic Media Associates koprodukciójában – elkészült, de hogy mikor kerül képernyőre az egész Patika, az a jövő titka. A tv egyik vezetője a forgatókönyvet írta társszerzőnek, Kardos G. Györgynek azt mondta, hogy márciusig nincs rá műsoridő. Kardos G. válasza az volt, hogy jó lesz nekik március után is. Mire így hangzott a felelet: műsoridő március után sem lesz. Nincs szándékunkban hisztériát kelteni és fokozni, de egy ilyen pillanatban emlékeztetnünk kell Kardos G. zsidó származására, s rá kell kérdeznünk, ennek szövege a műsoridőhiány?

(Zelei)

■ Paul Henry Lang, a New York Herald Tribune magyar származású neves operakritikusa sok vitát kiváltott operatörténetében a következőket írja: „Az Anyegin nem jó opera – túl jófésült ahhoz, hogy jó legyen. Vannak benne melódiák fölös mennyiségben, sőt némelyik valóban szép is, de Csajkovszkij muzsikájának keresett csillogása, operaszerkesztésének eklektikus és kiegyensúlyozatlan optimizmusa minden hallgatót felborzol, aki a zenei dráma súlyosabb, szigorúbb eszközeihez van szokva.”

A Szegedi Nemzeti Színház Anyegin-bemutatója kapcsán mindenki eldöntheti, hogy egyet tud-e érteni ezzel a talán nem éppen toleráns véleménymel. Szerintem az *Angyal Mária* rendezte előadás legfőbb érdeme, hogy egyszerre lírai, nemesen tiszta, az érzelmek szárnyalásának utat adó, de ugyanakkor érvényesíti a puskin-i csehovi szellemet, tűnődésre, újrágondolásra készített, és a benne rejlő mindhárom síkot – a valóság, az álom és a lélek síkját – szimbólumokkal, szcenikai megoldásokkal, színészvezetéssel igyekszik megmutatni. Jól szolgálják a rendezés célját a vendégtervező, Székely László – nyilván a színház anyagi le-

hetőségeihez szabott – egyszerű, szinte csak stilizált díszletei. Larinák kúriájának kertjét a háttérben álló fenyőzöld házfalak teszik idillivé, míg az utolsó felvonás olajzöld függőnyei a hatalmas tükörfelületekkel, fehér oszlopokkal Vágvölgyi Ilona gyönyörű aranyos ruháihoz adnak füllelt, nagyvilági háttérrel. Mivel az alkotók a díszlettel nem törekedtek a konkrét helyszínre – amúgy is megvalósíthatatlan – illúziójának megteremtésére, ezért a színpad megmaradt valódi játéktérnek, ami a jelenetek által megkívánt módon vagy nagy, nyílt térré (a kerti és a párbajjelenet), vagy kis, zárt térré (Tatjana vidéki, majd pétervári szobája) alakítható. Talán csak a színváltás kidolgozatlansága zavaró egy kissé.

A szegedi operatársulat erejét jelzi, hogy az igazi főszerepet, Tatjánát három énekesnőre is ki lehetett osztani, s mindhárom alakítás jelentős. A bemutatón éneklő Vajda Júliától meglehetősen távol áll Tatjana karaktere. Az ő Tatjánája szinte mosolygós, kevésbé szentimentális, a levéljelenetben – némileg eltérve az

Vámosi Éva (Tatjana), Szonda Éva (Olga) és Bajtay Horváth Ágota (Larina) (Fotó: Nagy László)

előadási hagyománytól – nem csupán a fiatal, ártatlan lány ábrándjait mutatta meg, hanem – hármuk közül a legmozgalmasabbá téve az áriát – a belőle áradó erős erotikus vágyat is. Hangilág is remek formában volt, diadalmas biztonsággal énekelte a szólam koloratúráit. A szombati Tatjánának, Vámosi Évának más erői voltak. A koloratúrákat talán nem szolgáltatta meg oly könnyedén, de fantasztikus színpadi érzékenységgel és fi-

nomsággal mutatta meg a Tatjana lelkében lejátszódó drámát. A levélária nála statikusabb, de ugyanakkor poétikusabb, mélyebb, szelídebb is, s csak az igazi csúcspontokon fokozódik szenvedélyessé. Kedden este mutatkozott be a harmadik, a legfiatalabb Tatjana, Frankó Tünde, aki ebben a szerepben talán pályája eddigi legjobb alakítását nyújtotta. Hangja teljes szépségében és árnyalatgazdagságában megmutatkozott,

finom pianói, drámaivá dúsló-sötétülő fortéi borzongatóak voltak, ugyanakkor egyszerre ábrázolta szenvedélyesnek és poétikusnak a figurát. Szinte a játékból következővé vált az az apró malőr, amikor a darab végén a színpadról kirohva feldöntötte a gyertyatartót. Anyegint Busa Tamás énekelte a premieren, aki inkább a kiegyenlített orgánussal, a szabatos vokális megformálással, mint a színészi játékkal tudta hozni a figurát. Az első felvonásban inkább komolykodónak tűnt, mint spleenesnek vagy megcsömörlöttnek. Andrejcsik István színészileg meggyőzőbb volt a címszerepben, de hangja kevésbé volt árnyalt és szenvedélyes a harmadik felvonásban. Lenszkyként először M. Kontz Gábor lépett fel, aki talán visszafogottabb játékkal, kevesebb operai pózzal, kisebb temperamentummal, árnyaltabb énekléssel nagyobb sikert arathatott volna. Valahogy úgy, ahogyan – számomra a három este legkellemesebb meglepetéseként – Réti Csaba tette ugyanebben a szerepben. Megrendítően, a kifejezés mélységével és gazdagságával. Szonda Éva – bár nem kifejezetten „hangszabott” feladat számára – mégis kedves, pajos, bájosan felszínes Olgát

játszott, zeneileg is szépen megformáltan. A Gremin herceg szerepében fellépő Gregor Józsefnek egyetlen ária is elég volt, hogy főszereplővé tegye a figurát, énekesi tudásának, tapasztalatának és színészi bölcsességének esszenciáját adta. Megállapodottság és időtlenség, nyugalom és harmónia áradt belőle. Nehéz dolga volt az őt követő Kovári Csabának, akinek fiatalsága egyelőre még átütött a szerepen. Szépen megoldották a további szerepeket is: Larinát Bajtay Horváth Ágota, Filipjevnát Karikó Teréz és Varsányi Mária, Triquet-t Kovács Hegedűs István és Piskolti László, Zareckijt énekelte.

Csajkovszkij operáiban különösen nagy feladat hárul a szimfonikus zenekarra. A szegediek bizonytalan játéka – főként a rézfúvósokén – sajnos néhol kínosan hallatszott, hogy az Anyegin nem kielélt, begyakorolt repertoárdarab. A bemutató karmestere, Molnár László, a második előadását Gillay András volt, mindkettőjük erőnye a megfelelő tempó megválasztása. Dícséret illeti a Gyüdi Sándor karigazgató által felkészített kórust, nemcsak az éneklésért, hanem a jó színpadi összjátékért is.

Hollósi Zsolt

Telefonfóvonal
80 000 Ft+áfa
összegért átadó,
nem
magánszemélyeknek.
Telefon: 62/435-144
munkaidőben.

Irodahelyiségeket,
raktárakat,
és termelőüzemi
tevékenység
 folytatására alkalmas
épületeket kínálunk
a bérleményt keresők
részére Újszegeden.
● ● ● ● ● ● ● ●
Információt a 62/435-144-es telefonon adunk.

Szeged belvárosában
(Jókai u. passzázssor)
69 nm-es üzlethelyiség
1993. november 15-től
kiadó.
Érdeklődni: 62/323-532
telefonon napközben.

Törpikék
gyermekcipőbolt
téli ajánlata:
gyógybetétes,
magas szárú, téliestett
gyermekcipők, csizmák
nagy választékban.
Szállíri
sgt. 24.

A Gyermely Rt. Tésztagyára
kereskedelmi képviselőt keres
az alábbi körzetbe;
- Bács-Kiskun, Csongrád, Békés,
Szolnok megyék területére.
Olyan 40 év alatti, felsőfokú végzettséggel,
jogosítvánnyal és telefonnal rendelkezők
pályázatát várjuk,
akik több éves szakmai gyakorlattal
rendelkeznek
az élelmiszer-kereskedelem területén.
A pályázat határideje: 1993. november 19.
A pályázatot és a szakmai önéletrajzot
a Gyermely Rt. címére:
2821 Gyermely, Pf.: 10.
Nagy Imre marketingvezető részére
küldjük.

ORÁT
INGYEN
sehol sem lehet
kapni, de
nov. 12-én (pén-
tek) 10-18 óráig
a Technika Háza-
ban (Kigyó u.)
30-50%-os
engedménnyel
óravásárt
tartunk.
Továbbá kedvez-
ményes áron
kínálunk audio- és
videokazettákat is.

Téli
szövetkabát-
vásár!
Több színben, alkalmi áron
8000 Ft-ért.
Kapható:
Tószegi Divatúru
Szeged, Mars tér 4.

Víz-, gáz-, központi fűtés
és lakatosmunkákat rövid
határidőn belül vállalok.
KUN JÓZSEF
Szeged, Hosszú u. 24. sz.
Érd.: 7-16-ig.
Tel.: 06-60-381-168.

Typo-System
Nyomdatási Kereskedelmi és Reklám GmK
Tervezéstől a kivitelezésig
– Szita és Ofset nyomtatás
– Stancolás, aranyozás
– Ragasztókötés
Névjegykártya, céges levélpa-
pír, boríték, öntapadós címkék,
üggyitelt nyomtatványok, pros-
pektusok újságok, könyvek.
Várjuk megrendelésüket
és érdeklődésüket!
6771 Szeged, Makai út 4.
Tel.: 62/406-670